

Det europæiske Råd besluttede endvidere, at principperne for kompensationsordningen til fordel for Storbritannien skulle opretholdes. Dog skulle der ske en korrektion i kompensationen for at tage højde for den fordel, som indførelsen af den fjerde indtægt ville indebære for Storbritannien, hvis momsandel er væsentlig højere end den britiske andel af Fællesskabets bruttonationalindkomst.

Endelig blev det bestemt, at Kommissionen inden udgangen af 1991 skulle fremlægge en beretning om, hvorledes ordningen for de egne indtægter fungerer samt om gennemførelsen af budgetdisciplinen. I den forbindelse skulle den britiske kompensationsordning tages op til fornyet overvejelse.

Til udmøntning af den af Det europæiske Råd opnåede enighed om den fremtidige finansiering fremsatte Kommissionen den 17. marts 1988 et forslag til ny rådsafgørelse om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter. På basis heraf vedtog Rådet den 24. juni 1988 afgørelsen om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter. For Danmarks vedkommende blev ikrafttrædelsen af rådsafgørelsen gjort betinget af Folketingets samtykke til ratifikation.

Folketingets markedsudvalg er løbende holdt underrettet i sagen.

3. Retligt har rådsafgørelsen af 24. juni 1988 samme karakter som rådsafgørelsen af 7. maj 1985, som den træder i stedet for. Indholdsmæssigt fastholder den det nuværende system med de egne indtægter, idet den dog supplerer og modificerer det. De væsentligste ændringer vedrører således indførelsen af den nye indtægtskilde baseret på medlemslandenes andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst, tilpasningen af den britiske kompensationsordning og lofterne over de samlede egne indtægter.

Rådsafgørelsen fastslår (art. 2), at Fællesskabernes egne indtægter udgøres af landbrugsafgifter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, told i henhold til den fælles toldtarif samt told af produkter, der henhører under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, merværdibidrag i henhold til det ensartede beregningsgrundlag samt bidrag fra medlemslandene i forhold til deres andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst i markedspriser. Det fastslås, at beregningsgrundlaget for merværdibidraget for hvert enkelt medlemsland ikke kan overstige 55 pct. af landets bruttonationalindkomst, samt at mer-

værdibidraget som hidtil ikke må overstige 1,4 pct. af beregningsgrundlaget.

Rådsafgørelsen fastlægger (art. 3) for hvert af årene 1988 til 1992 en øvre grænse for Fællesskabernes egne indtægter udtrykt som en procentsats af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst. Denne sats stiger fra 1,15 pct. i 1988 til 1,20 pct. i 1992. Endvidere fastslås det, at forpligtelsesbevillingerne (bevillinger, som fastlægger en øvre grænse for de forpligtelser, der kan indgås i et budgetår, og som medfører udbetalinger i dette samt efterfølgende budgetår) opført på budgettet i 1992 ikke må overstige 1,30 pct. af Fællesskabets bruttonationalindkomst.

Rådsafgørelsen viderefører (art. 4 og 5) de grundlæggende principper for beregningen af den britiske kompensationsordning, idet der dog sker en modregning i kompensationen af den fordel, som Storbritannien drager af indførelsen af den nye indtægtskilde og af overgrænsen for momsgrundlaget på 55 pct. af bruttonationalindkomsten. Kompensationen finansieres af de øvrige medlemslande efter deres andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst, idet dog Forbundsrepublikken Tyskland får en lempelse på en tredjedel af sit bidrag. Samtidig kompenseres Spanien og Portugal på budgettets udgiftsside for disse medlemslandes bidrag til kompensationsordningen i overensstemmelse med den i tiltrædelsestraktaten fastsatte refusionsprocent (art. 9).

Kompensationen til Storbritannien effektueres som hidtil gennem et nedslag i de britiske momsindbetalinger. Oprævningen af bidragene til finansiering af kompensationsordningen sker ligeledes som hidtil over merværdibidragene. Da beregningen af bidragene til den britiske kompensation sker i henhold til oprævningsgrundlaget for den nye indtægtskilde baseret på bruttonationalindkomsten, bliver der tale om differentierede momssatser for samtlige medlemslande. For visse medlemslande fås herved momsprocenter på over 1,4 pct. Det beløb, som i disse tilfælde ligger ud over en momsprocent på 1,4, opkræves derfor over den fjerde indtægt.

Rådsafgørelsen fastslår (art. 10), at Kommissionen inden udgangen af 1991 skal forelægge en beretning om, hvorledes den nye ordning for de egne indtægter fungerer. I den forbindelse skal den tage spørgsmålet om kompensationsordningen til fordel for Storbritannien op til fornyet overvejelse.